

VESNIČKA

KVĚTEN 2017

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Láskyplný domov pro každé dítě

PŘÍBĚH S DOBRÝM KONCEM

*CHCI POMÁHAT
DRUHÝM LIDEM*

ÚVODNÍ SLOVO

MILÍ PŘÁTELÉ,

zdravím Vás v krásných, sluncem zalitých jarních dnech, které na mě dýchají radostí, nadějí a novými začátky.

Otevřu si okno a s Vaším dovolením Vám nyní napíši něco o radostech, nadějích a nových začátcích, které mě již nějakou dobu provázejí a vůbec nemusejí souviset jen s jarem...

Pracuji v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc SOS Sluníčko. Mnoho z Vás tato zařízení již nějakou

formou podpořilo, za což Vám patří srdečné a obrovské díky! SOS dětské vesničky zřizují Sluníčka celkem tři, dvě v Karlových Varech a jedno v Praze. Od počátku jejich existence jimi prošlo téměř dvě stě dětí. Tety/pečovatelky tu pracují s dětmi, které se z nějakého důvodu ocitly mimo svou rodinu. Některé se do rodiny vrátí, jiné ne... Denně se setkáváme s osudy tak neuvěřitelnými, že se dech tají a hlava samovolně rozkmitá zleva doprava. V tomto vydání Vesničky si můžete přečíst příběh malého Péti, který strávil ve Sluníčku několik dlouhých měsíců.

Asi si říkáte, kde jsou ty radosti, naděje a nové začátky. A vězte, že jsou a je

jich hodně! Každý den se radujeme z dětských úsměvů, které vystřídaly pláč, a zní tak hlasitě, že okenní výplně zvoní. Každý den začínáme s nadějí, že dnes maminka přijde na návštěvu a pěstoun zařuká na dveře a ono se tak stane a nový začátek je tady...

Přeji Vám tedy stejně radostné a nadějeplné dny, žádné strachy z nových začátků a příjemné počtení.

Dominika Lamperová

Dominika Lamperová
Ředitelka SOS Sluníčko I a II, Karlovy Vary

Vydavatel: SOS dětské vesničky, z.s., Revoluční 17, 110 00 Praha 1. Vychází čtvrtletně. ISSN 1803-1730.

Redakce: Jana Pěchová, Milan Palán. Grafická úprava: Martin Málek.

Uzávěrka: 10. 4. 2017. Náklad: 12 100 ks. Vyrobil: H.R.G. spol. s r.o. Výrobní cena: 2,95 Kč.

Jména dospělých osob a dětí, jejichž příběhy vám v časopise přinášíme, jsou z důvodu ochrany soukromí většinou změněna. Ilustrační fotografie, není-li uvedeno jinak, pocházejí z fotobanky SOS dětských vesniček.

POCHVALA PRO BRNĚNSKOU VESNIČKU

V SOS dětské vesničce v Brně proběhla v polovině února inspekce kvality sociálně-právní ochrany dětí, kterou prováděl odborný tým inspektorů z Úřadu práce České republiky. Z hodnocených kritérií standardů kvality jsme splnili 34. Vzhledem k velmi kladnému výsledku jsme obdrželi také cenné rady

a doporučení pro práci se standardy kvality i s pěstounskými rodinami. Inspekční tým nás také povzbudil v naší další práci, která byla vysoce oceněna. V závěru jsme byli označeni za nejlépe hodnocenou doprovodějíci organizaci v Jiho-moravském kraji, čehož si velmi vážíme.

MASOPUSTNÍ VESELICE PLNÁ HASIČSKÉ ZÁBAVY

Konec února si děti v pražském SOS Sluníčku zpestřily masopustní veselící, na které kromě tradičních masek nechyběli ani hasiči z nedaleké Zbraslavi. Ne snad že by v Lahovičkách přímo hořelo, i tak se ale členové dobrovolného sboru pořádně zapotili. Děti zkoušely skákat do připravené plachty, hasily s jejich pomocí fiktivní oheň a užily si spoustu pravé hasičské zábavy. Všichni si odnesli diplomy a dárky. Děkujeme hasičům i dobrovolníkům za jejich pomoc s organizací úžasné akce!

BĚŽÍME NA HRAD PODPORÍ SOS DĚTSKÉ VESNIČKY

Protáhnout si pořádně tělo a ještě se podívat na zajímavá místa opředená bohatou historií, to je nejčastější motivace účastníků běžeckého seriálu Běžíme na hrad, který se letos uskuteční na pěti tuzemských hradech (Točnick, Bouzov, Veveří, Kunětická hora a Loket). Účastníci letošního ročníku této sportovně-poznávací akce pro celé rodiny ale budou mít ještě o jeden důvod víc, proč vyběhnout na trať. Orga-

nizátoři akce se totiž rozhodli v průběhu celého seriálu sčítat naběhané kilometry všech účastníků a po jeho ukončení věnovat SOS dětským vesničkám 1 korunu za každý uběhnutý kilometr. A aby toho nebylo málo, Hypoteční banka jako jeden z hlavních partnerů seriálu přidá na konto SOS dětských vesniček stejnou částku. Všem zúčastněným běžcům a běžkyním proto moc děkujeme a držíme palce!

DÍKY HYUNDAI JSME TAM, KDE NÁS POTŘEBUJÍ

Naše sociální pracovnice najezdí v rámci své terénní práce ročně tisíce kilometrů. Rodinám v nouzi ovšem nevozí jen cenné rady a tolik potřebnou naději, ale také mnohdy velmi důležitou potravinovou pomoc, věcné dary věnované dětem a někdy se dokonce při hledání nového domova promění i ve stěhováky. Nic z toho by samozřejmě nezvládly bez spolehlivých vozidel. Proto si velmi ceníme pomoci automobilky Hyundai, která nám v rámci partnerství zapůjčila už 5 automobilů. Ten poslední převzaly v březnu pracovnice pražského SOS Sluníčka, které spolu s dětmi posílají do Hyundai velké poděkování.

SOS KOMPAS: PŘÍBĚH S DOBRÝM KONCEM

KAŽDÝ MÁ RÁD PŘÍBĚHY S DOBRÝM KONCEM. OBZVLÁŠTĚ KDYŽ SE JEDNÁ O TY SKUTEČNÉ, JAKO JE TEN, KTERÝ SE ODEHRÁL DOCELA NEDÁVNO NA TOUŽIMSKU. PĚTIČLENNÁ RODINA NOVÁKOVÝCH SI BĚHEM NĚJ SÁHLA NA SAMOTNÉ DNO A KDEKDO UŽ NAD JEJÍM OSUDEM LÁMAL HŮL. NE TAK SOCIÁLNÍ PRACOVNICE KARLOVARSKÉHO SOS KOMPASU. JSTE NAPJATÍ, JAK TO VŠECHNO NAKONEC DOPADLO? PŘEČTĚTE SI SAMI.

Všechno to začalo v roce 2009. Veronika a Radek tehdy přišli z rozhodnutí soudu kvůli špatné a možná i nedostatečné péči o své tři děti, které byly umístěny do ústavu. Odebrání dětí ale v tomto případě nevedlo k rezignaci rodičů, jak tomu často bývá. Zejména matka začala intenzivně usilovat o návrat dětí, i když věděla, že pravděpodobnost jejich návratu z ústavní péče zpět do biologické rodiny je nízká. Úřednice sociálně-právní ochrany dětí s rodinou průběžně pracovala, přesto se výsledek nedostavil. Později začala hledat na rodině „chyby“, jako že je matka evidovaná na úřadu práce, vadit začalo používání suchého záchodu nebo nedostatečný příjem rodiny. Přesto děti velmi rády jezdily k rodičům na víkendové pobyty a prázdniny.

VŽDYCKY JE ŠANCE

Paní Veronika opakovaně podávala návrh na zrušení ústavní výchovy. Naposledy soud ve věci rozhodoval začátkem roku

2016, kdy byl návrh opětovně zamítnut s tím, že důvody, pro které byla ústavní výchova nařízena, i nadále trvají. „A když jsme si začali myslet, že už není šance, v listopadu loňského roku jsme navázali úzkou spolupráci s SOS dětskými vesničkami v Karlových Varech,“ říká paní Veronika a vzpomíná: „Přišla se k nám podívat sociální pracovnice, vysvětlila nám, co nás přibližně čeká, podívala se, jak žijeme, promluvila si s námi tak nějak lidsky a představila nám možnosti návratu dětí zpět k nám domů.“

MRAVENČÍ PRÁCE

Po zvážení všech možností se manželé rozhodli intenzivně a systematicky situaci řešit. Sociální pracovnice z karlovarského SOS Kompasu pomohla rodině vypracovat podrobný finanční rozpočet, z důvodu špatné dopravní obslužnosti vytvořila krizové plány pro případ, že by někomu z rodiny ujel autobus, zajistila dětem oblečení z karlovarské SOS dětské

vesničky, pomohla při vyřízení potvrzení o prodloužení pracovní smlouvy, nájemní smlouvy bez úplaty od majitele rodinného domku, výpisu z katastru, fotodokumentace a dalších potřebných dokumentů. Ty pak byly předloženy u dalšího soudního jednání. A výsledek?

ZPÁTKY DOMA

Když letos v lednu soudkyně vynesla rozhodnutí, že děti budou vráceny zpět do rodiny po téměř sedmi letech, nezůstalo v soudní síni jedno oko suché. Za svoji nelehkou práci si veřejnou pochvalu před soudem vyslechla i obětavá sociální pracovnice. A správná slova hledala také šťastná maminka. „Na příchod našich dětí jsme se velmi těšili, je to nádherný pocit, obrovské štěstí, radost. Chci jim dát první poslední, ale bude jen a jen na nich, co si z toho vezmou a jak s tím naloží,“ s nadšením vypráví paní Veronika.

SOS SLUNÍČKO: MALÝ PÉŤA JEDE DOMŮ

KDYŽ JSME PĚŤU PŘIJALI DO KARLOVARSKÉHO SOS SLUNÍČKA, BYLY MU TŘI ROKY. O SILNĚ ZANEDBÁNÉHO A VE VÝVOJI HODNĚ OPOŽDĚNÉHO CHLAPCE SE JEHO MAMINKA STARALA JEN MÁLO, SPÍŠ VŮBEC. NA DROGY, KTERÉ UŽÍVÁ OD MLÁDÍ, SI ZAČALA VYDĚLÁVAT PROSTITUCÍ A JAKOUKOLI POMOC ODMÍTÁ. NEJHŮŘ ALE JEJÍ NEZÁJEM ZASÁHL TOHO NEJZRANITELNĚJŠÍHO.

„Malý Péťa už zase pláče,“ pošeptala teta Alena svojí kolegyni. „Jeho maminka zase nepřišla na slíbenou návštěvu. A tak dlouho to trvalo, než jsme ji sehnali!“ Nezbyvá než smutně přikývnout.

ČAS A TRPĚLIVOST

Péťa má ještě další dva sourozence. Matka se ale nestarala ani o jedno ze

svých dětí. Na domluvené návštěvy do Sluníčka vůbec nepřicházela, což Pětovi rozhodně neprospívalo. Chlapeček ji vždy smutně vyhlížel a později plakal. Bylo zřejmé, že Péťa bude potřebovat spoustu času a trpělivosti, aby se vyrovnal s nezájmem matky a dalšími nepříjemnými životními zkušenostmi. Navázali jsme proto spolupráci s paní psychologkou, která s ním pravidelně pracuje a díky ní i láskyplné péči tet se jeho situace začala nejen stabilizovat, ale dokonce zlepšovat. Po několika týdnech přestal být smutný a plačtivý a začal více komunikovat, dokonce vyrostl, zesílil a začal dohánět vše potřebné.

MALÝ VELKÝ ZÁZRAK

Když už bylo jasné, že se vlastní maminka nebude moci o Pětě ani v budoucnu postarat, začali jsme hledat náhradní řešení. Pěstounů však není mnoho...

Když už to vypadalo, že není šance najít novou rodinu, stal se malý, nebo spíš velký zázrak. Objevili se báječní pěstouni, se kterými si Péťa ihned padl do oka. Chlapeček reagoval skvěle a pěstouni z něj byli nadšení.

A JEDE SE DOMŮ

Po několika setkáních v SOS Sluníčku a několika procházkách po okolí odjel Péťa ke svým pěstounům na krátkodobý pobyt. Líbilo se mu tam natolik, že návrat do Sluníčka nesl špatně. Díky spolupráci s úřady a psychologkou se nám podařilo zajistit pobyt dlouhodobý. Se všemi se pomazlil, rozloučil a vysvětlil, že jede domů, do svého oranžového pokojíčku. I když byl Péťa v SOS Sluníčku spokojený, odcházet opravdu rád. A tetám nechal sice krátký, ale o to srdečnější vzkaz: „Když budete chtít, přijďte na návštěvu. Budu se na vás těšit.“

O5&RADEČEK VYRAZÍ NA TURNÉ NA PODPORU SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK

OBLÍBENÁ KAPELA O5&RADEČEK UŽ PODRUHÉ VYRAZÍ NA TURNÉ NA STŘECHÁCH. JEDINEČNÁ SÉRIE KONCERTŮ POD ŠÍRÝM NEBEM, KTERÁ VLONI SKLIDILA OBROVSKÝ ÚSPĚCH, ODSTARTUJE V POLOVINĚ KVĚTNA V BRNĚ A POKRAČOVAT BUDE V SEDMI DALŠÍCH ČESKÝCH MĚSTECH. LETOŠNÍ TURNÉ S SEBOU ALE NESE ŘADU NOVINEK. KAPELA SE KONCERTY NA PŘÍKLAD ROZHODLA PODPOŘIT SOS DĚTSKÉ VESNIČKY, KTERÝM VĚNUJE ČÁST ZE ZISKU. ČÍM BUDE TURNÉ NA STŘECHÁCH 2017 ZAJÍMAVÉ? PROČ SE KAPELA ROZHODLA PODPOŘIT PŘÁVĚ DĚTI Z SOS VESNIČEK A JAK BUDE SPOLUPRÁCE VYPADAT? TO OBJASŇUJE ZPĚVÁK TOMÁŠ POLÁK.

Jak vznikl nápad koncertovat na střechách domů? Je těžké akci na střeše zorganizovat?

Inspirovaly nás legendární koncerty na střechách, které odehrály kultovní kapely The Beatles a U2. Uspořádat republikové turné po střechách je docela složité, protože většina střech má omezenou nosnost, nemá vhodný povrch nebo nemá zábradlí.

Našlo se ale dost odvážných pořadatelů a stejně jako loni i letos budeme hrát na úchvatných místech s úžasnými výhledy dolů na město. Občas je to samozřejmě pořádný adrenalin, například vloni v Jeseníku nás i lidi vozila na střechu vysokozdvizná plošina.

Na co se fanoušci mohou v rámci Turné na střechách 2017 těšit? Připravujete nějaké novinky?

Koncerty na střechách budov jsme dělali už loni a bylo to super. Všude bylo vyprodáno a atmosféra byla fantastická. Letos to všechno chceme zopakovat, ale na druhou stranu chceme, aby koncerty byly zase trochu jiné. Proto zahrajeme většinou na nových střechách a také program koncertů chystáme jiný. Například posluchače provedeme naší dvacetiletou historií pomocí historek a archivních fotek.

Během turné také hodláte podporovat SOS dětské vesničky. Jak bude vaše spolupráce konkrétně vypadat?

Já a můj brácha, baskytarista Ondra jsme

vyrůstali v rodině, která se starala o děti v pěstounské péči. Dál asi není třeba vysvětlovat... Spolupráce s SOS vesničkami bude vypadat tak, že před některými koncerty navštívíme pěstounské rodiny, na některé koncerty pozveme děti a taky část výtěžku z Turné na střechách věnujeme SOS dětským vesničkám.

Organizace pomáhající opuštěným dětem podporujete již přes 20 let. Je vám tahle problematika blízká?

Jak jsem už zmínil, jako malí jsme s bráchou vyrůstali v prostředí, kde se opuštěným dětem pomáhalo a my v tom pokračujeme.

Jak konkrétně tyto organizace podporujete? Pořádáte i akce pro děti?

S kapelou jsme před dvaceti lety spoluzažili časopis Zámeček pro děti z dětských domovů, který vychází dodnes. Pro dětské domovy pořádáme koncerty nebo organizujeme víkendové akce.

Děkujeme za rozhovor i Vaši podporu.

Foto: archiv O5&Radeček

DĚTI VYRAZILY ZA HISTORIÍ DO VALAŠSKÉHO MEZÍŘIČÍ

Z Bystřice pod Hostýnem je to do Valašského Meziříčí necelých 30 kilometrů. Pro někoho je to možná kousek, i na konci takové trasy ale může čekat spousta zábavy. Svoje by o tom mohly vyprávět děti z nízkoprahového klubu SOS Kajuta, které si do Valmezu udělaly výlet během jarních prázdnin. Na programu byla prohlídka Žerotínského

zámku, historického mostu se sochami přes řeku Bečvu a dalších památek a tajuplných zákoutí hlavního náměstí. Největší atrakcí pro děti se stal rozhodně zámek Kinských, kde si prohlédly expozici RC modelů, výstavu historické hasičské techniky a keramiky, háčkované dějiny a na závěr zhlédly krátký film o historii města.

POŘÁDNĚ SE POBAVIT NENÍ ŽÁDNÁ VĚDA

Děti z SOS dětské vesničky ve Chvalčově si letošní jarní prázdniny pořádně užily. Kromě výtvarné dílničky si stihly také zabobovat na posledním sněhu a ještě vyrazily na celodenní výlet do brněnského zábavního vědeckého parku VIDA. Tam se interaktivní formou dozvěděly spoustu zajímavých a poučných informací. V Divadle vědy třeba zhlédly představení Elektromagion a své smysly ošálily na skvělé výstavě Klamárium. Výlet do světa vědy zakončily na ranči v Dobroticích, kde na jejich pohlázení čekali noví koňští kamarádi.

HURÁ NA MATĚJSKOU

Do hlavního města dorazilo konečně jaro a s ním i dlouho očekávaná Matějská pouť. Děti z pražského krizového zařízení SOS Sluníčko nelenily a společně s tetami vyrazily na holešovické výstaviště. Využily možnost svést se zdarma na všech atrakcích, navštívily expozici Mořský svět a zhlédly doprovodný zábavný program na Křížkové fontáně. A jak se jim to všechno líbilo? No, co myslíte, byly nadšené!

KARTA DOBRÉ VŮLE ZAJISTÍ POTRAVINY PRO SLUNÍČKO

Krizová zařízení SOS Sluníčko nabízejí akutně ohroženým dětem podmínky blížící se rodinnému prostředí. Zdejší tety jim proto pravidelně vaří, chystají jim svačiny do školy, v neděli pak společně pečou buchty a koláče. O to, aby měly děti v karlovarském SOS Sluníčku zdravý a pestrý jídelníček, se letos postarají držitelé ČSOB Karty dobré vůle, kteří budou posílat 0,6 % z každé transakce uskutečněné touto kartou na nákup potravin. Děkujeme!

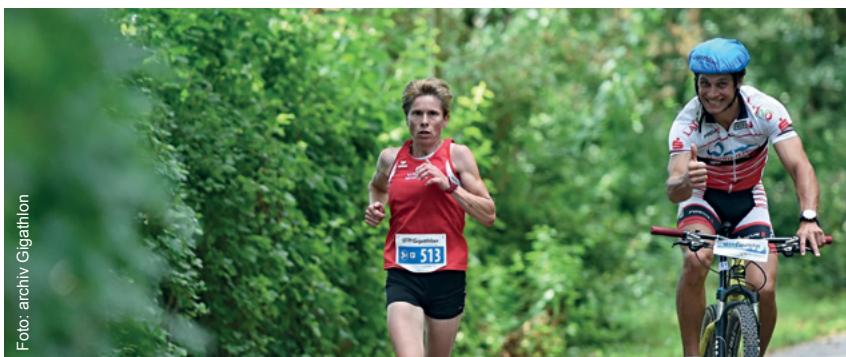

Foto: archiv Gigathlon

NA GIGATHLONU SE BUDE ZÁVODIT PRO VESNIČKY

Tisíce nadšených cyklistů, běžců, bruslařů a plavců už netrpělivě vyhlíží začátek září, kdy se v bývalém vojenském výcvikovém prostoru Boletice v jižních Čechách uskuteční v pořadí už druhý ročník unikátního Gigathlonu. Celková délka tratí pro inline bruslení, silniční cyklistiku, plavání, horská kola

a běh letos bude 295 km. Součástí závodu bude také charitativní štafeta, jejíž výtěžek věnují organizátoři akce SOS dětským vesničkám. Pokud chcete otestovat hranice svých možností a ještě podpořit dobrou věc, zaregistrujte se do charitativní štafety. Startujeme 1. až 3. září 2017.

NAŠIMA OČIMA: PRÁCE V SOS DĚTSKÝCH VESNIČKÁCH BYLA MÝM SNEM

ŘEDITELKA SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK, JINDRA ŠALÁTOVÁ, MÁ ZA SEBOU PRVNÍ ROK VE SVÉ FUNKCI. VE VEDENÍ JEDNÉ Z NEJSTARŠÍCH TUZEMSKÝCH NEZISKOVÝCH ORGANIZACÍ, KTERÁ V LOŇSKÉM ROCE POMOHLA TĚMĚŘ 1300 DĚTEM, MUSÍ ZVLÁDAT CELOU ŘADU ÚKOLŮ. JAK HODNOTÍ SVÉ DOSAVADNÍ PŮSOBNÍ? JAKÉ PŘÍBĚHY SE JÍ VRYLY DO SRDCE A JAKÉ PLÁNY DO BUDOUCNA TATO ČERSTVÁ ČTYŘICÁTNIČKA A MILOVNICE BĚHU MÁ?

Na svůj věk máte za sebou nebývalé kariéřní úspěchy, jak jste se k práci ve vedení SOS dětských vesniček dostala?

V SOS dětských vesničkách jsem vždycky chtěla pracovat, už od studií mě téma náhradní rodinné péče přitahovalo a SOS dětské vesničky mi byly známy jako tradiční organizace, která se touto problematikou zabývá. Nikdy by mě ale nenapadlo, že je budu vést. Začala jsem zde na řadové pozici poradce pro kvalitu péče. Z té jsem se vypracovala na pozici programové ředitelky a během dvou let jsem se stala i zástupkyní ředitele. Ve funkci ředitelky jsem nedávno oslavila první rok působení.

Jaký je pracovní den ředitelky SOS dětských vesniček?

Velmi pestrý! Rámcově mám vždy den naplánovaný dopředu, ovšem realita tomu málokdy odpovídá. Kromě různých schůzek, spousty hrnků kávy, rozhovorů se zaměstnanci a telefonátů obsahuje mnoho administrativy, která se týká provozu a chodu organizace. Protože pracuji s týmem úžasných lidí, kteří své práci rozumí, a vím, že se na ně mohu spolehnout, mohu svoji práci dělat naplno. Troufnu si dokonce říci, že SOS dětské vesničky provozují své služby na nejvyšší úrovni. Dokazují to i výsledky nedávné inspekce kvality sociálně-právní ochrany dětí, od které jsme dostali velkou pochvalu.

Co je na Vaší práci nejzajímavější?

Zajímavé je všechno, potkávám se jak s běžnými provozními otázkami, tak

i s jednotlivými osudy dětí a rodin, kterým pomáháme. Moje práce není rutinní, i když bych si to někdy trochu přála. Potkávám spoustu různých lidí, úspěšných, slavných, ale také neúspěšných, nešťastných, s pohnutými osudy.

Napadá Vás nějaký konkrétní příběh, který Vás v poslední době chytil za srdce?

Velmi vzpomínám na tříletého chlapečka, který k nám přišel se zkrácenými Achillovými šlachami, nechodil, protože pro rodiče bylo pohodlnější nechat dítě v postýlce. Klouček neuměl mluvit, byl velmi špatně živý, skončil na několik dní i v nemocnici z důvodu špatné výživy. Po pár měsících u nás by ho nikdo nepoznal, veselý, zdravý, upovídaný a šikovný kluk. Teď už úspěšně prospívá u pěstounů. To je pro nás největší odměna a nejkrásnější konec, když se dítěti daří dobře a je spokojené!

Sama jste matkou. Jak se Vám daří skloubit pracovní a soukromý život?

Snažím se o to. Samozřejmě mě moje práce ovlivňuje i v soukromém životě,

třeba loni jsem v rámci akce „Běháme pro SOS dětské vesničky“ naběhala několik set kilometrů. Všichni mi známi vědí, kde pracuji a jaké máme potřeby. I moje děti mají poměrně slušný základ v tom, jak lze dětem, které měly ve svém životě méně štěstí než ony, pomoci. Má práce mne naplňuje a je nejen mou prací, ale i koníčkem, ale hlavně ji vnímám jako poslání. Takže odpověď je: vlastně nedaří, ale mně to nevadí.

Nedávno jste oslavila čtyřicátku, s jakými plány jste do dalšího desetiletí vstoupila?

Profesní plány jsou vcelku jasné, vést stabilní a udržitelnou organizaci, ve které pracují motivovaní a loajální lidé, kteří své práci rozumí. Vést organizaci, která pomáhá potřebným dětem. Co se týče plánů soukromých, ráda bych časem uběhla maraton, dala jsem si termín, že to zvládnu do pětačtyřicátky. Tak se chci naučit být trpělivější, což se mi rozhodně bude hodit i v profesním životě, ale to se mi zatím moc nedaří...

Děkujeme za rozhovor!

SOS PŘÍSTAV: CHCI POMÁHAT DRUHÝM LIDEM

DĚLAT PRÁCI, KTERÁ MÁ SMYSL, JE SNEM SNAD KAŽDÉHO Z NÁS. NĚKDY JE K JEHO SPLNĚNÍ POTŘEBA TROCHA TOHO ŠTĚSTÍ, JINDY NEZBÝVÁ NEŽ PEVNĚ SE ROZHODNOUT, NEPOVOLIT A JÍT SI CÍLEVĚDOMĚ ZA SVÝM. AŽ TAK NEBO TAK, KDYŽ TO NAKONEC PŘECI JENOM VYJDE, JE TO POCIT K NEZAPLACENÍ. SVOJE O TOM VÍ I ŠESTNÁCTILETÁ NIKOLA Z BRNĚNSKÉ SOS DĚTSKÉ VESNIČKY, KTERÁ SE S VÁMI ROZHODLA PODĚLIT O SVŮJ PŘÍBĚH.

Sama dobře vím, že pomáhat druhým, není nic jednoduchého. Se sourozenci jsme rané dětství strávili v dětském domově, protože naše maminka byla příliš mla-

dá a nemohla se o nás postarat. Moc věcí si ale z té doby nepamatuju, protože záhy se o nás všechny začala starat pěstounská maminka. Díky její pomoci jsme chodili do školy s ostatními dětmi z „normálních“ rodin, věnovali jsme se kroužkům, které nás baví a vydržely nám do teď.

ŠTASTNÉ ROZHODNUTÍ

Asi odjakživa jsem měla v sobě cit pro druhé a touhu pomáhat, když můžu. Vybavuju si, že když jsme byli malí a hráli hry, tak jsem nechávala vyhrát sourozence, aby měli radost a já pak z toho měla také velkou radost a pocit štěstí. Po základní škole jsem se měla rozhodnout, co budu chtít dělat, „až budu velká“. Ačkoli mě tohle rozhodování potkalo „až“ v 16 letech, stejně je to brzy určit si svůj směr. Měla jsem sice

představu o pomoci druhým, ale dost neurčitou. Nakonec jsem se rozhodla pro střední školu, obor ošetrovatelství a... jsem ŠTASTNÁ!

TREFA DO ČERNÉHO

Ve škole máme spoustu praxe, pomáháme například v domově pro seniory, často taky v nemocnici a mě to ohromně baví a jsem ráda, že jsem se takzvaně trefila do černého. Je skvělé pomoci alespoň s maličkostí, udělat něco navíc, třeba dojít nemohoucímu seniorovi pro noviny, aby mu rychleji ubíhal čas. A to „díky“ je pro mě nepopsatelně bohaté. Jsem ve druhém ročníku, stojím na prahu dospělosti a mám pocit, že se můj život ubírá tím správným směrem a úžasně mě hřeje myšlenka, že moje práce nebude práce, nýbrž poslání.

ZAJÍMÁ VÁS: JAK PROBÍHÁ SVĚŘENÍ DÍTĚTE DO PĚSTOUNSKÉ PÉČE

V MINULÉM ČÍSLE NAŠEHO ČASOPISU JSME SE VĚNOVALI TZV. PŘEDPĚSTOUNSKÉ PÉČI, KTERÁ PŘEDCHÁZÍ SAMOTNÉMU SVĚŘENÍ DÍTĚTE DO PÉČE PĚSTOUNSKÉ. TENTOKRÁT SE ZAMĚŘÍME NA TO, JAK TENTO KOMPLEXNÍ PROCES PROBÍHÁ, KTERÉ STRANY DO NĚJ MOHOU VSTOUPIT, ZA JAKÝCH PODMÍNEK A JAKÁ JE V TOMTO PŘÍPADĚ ROLE SOS DĚTSKÝCH VESNÍČEK.

Samotný proces zprostředkování pěstounské péče je dle zákona plně v rukou příslušného krajského úřadu, který poté, co rozhodne o zařazení žadatelů do seznamu osob vhodných pro výkon pěstounské péče, vytipuje vhodné budoucí pěstouny ke konkrétním dětem, které má ve své evidenci. Toto vytipování není rozhodnutím jedné úřednice krajského úřadu, ale společným konsenzem poradního sboru odborníků, kteří znají jak dítě, tak budoucí pěstouny (posuzující psychologové, sociální pracovníci krajského úřadu, sociální pracovníci orgánu sociálně-právní ochrany dětí, lektoři, kteří žadatele připravovali, pracovníci ústavního zařízení, kde dítě pobývá, mohou být přizváni i přechodní pěstouni, pokud u nich dítě pobývá).

VZÁJEMNÉ SEZNAMOVÁNÍ

Žadatelům jsou pak poskytnuty informace o dítěti, a pokud projeví zájem o přijetí tohoto dítěte, mohou se s ním setkat. Proces seznamování s dítětem

Mgr. Cyril Maliňák, regionální ředitel pro Zlínský a Olomoucký kraj

pak řídí místně příslušná pracovníci orgánu sociálně-právní ochrany dětí (dle trvalého bydliště dítěte) ve spolupráci s přechodnými pěstouny či ústavním zařízením podle toho, kde zrovna dítě pobývá. Ta pak vesměs také podává návrh na předběžné opatření soudu o svěření dítěte do péče osoby, která má zájem stát se pěstounem dítěte. Samotné rozhodnutí je pak vždy na příslušném soudu dle trvalého bydliště dítěte. Na základě tohoto rozhodnutí může

budoucí pěstoun fyzicky převzít dítě do své péče.

DŮLEŽITÁ PODPORA

Ovlivňovat celý proces zprostředkování pěstounské péče by tak nikdo jiný neměl (tedy ani SOS dětské vesničky). Na druhou stranu se na nás v praxi obrací jednotlivé krajské úřady s dotazem, zda nemáme volné vhodné pěstouny pro sourozenecké skupiny, které nemohou umístit do pěstounské péče. Pokud takové pěstouny máme, spolupracujeme s příslušnými úřady, ale pouze v intencích shora uvedeného, a jsme tak spíše odborným poradcem a průvodcem pro dotyčné pěstouny.

ZÁJEM DÍTĚTE NA PRVNÍM MÍSTĚ

Pro rozhodování soudu o svěření dítěte do pěstounské péče není přítomnost podstatně ani to, zda rodič dítěte se svěřením souhlasí, či nesouhlasí. Biologický rodič dítěte proces může ovlivnit pouze tím, že by si upravil podmínky tak, aby odstranil důvod odebrání dítěte. Pak by mu soud v případě žádosti o svěření dítěte zpět do péče pravděpodobně vyhověl. Nastávají i situace, kdy rodič nesouhlasí s pěstounskou péčí, ale trvá na tom, aby jeho děti zůstaly v ústavní péči. Pak je ale jeho přání v rozporu s oprávněným zájmem dítěte, protože pro zajištění kvalitní péče o dítě je pěstounská péče ze zákona první volbou, která má dostat přednost před ústavní péčí.

SOS DĚTSKÁ VESNÍČKA KARLOVY VARY
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

DĚTSKÝ DEN

V SOBOTU 10. ČERVNA 2017
OD 10 DO 13 HODIN
v areálu SOS dětské vesničky
Svatošská 279, Karlovy Vary-Doubí

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT?
Opékání vuřtů • bohatý kulturní a sportovní
program • soutěže • hasiči • Policie ČR

„MAMINKA SLAVILA
MOJE NAROZENINY.“

SOS DĚTSKÉ
VESNÍČKY

Pomáháme ohroženým dětem
zvládnout těžké životní situace.

Prosíme, pomozte i vy! Zřídte si ještě dnes
trvalý měsíční příkaz na účet 211 757 409 / 0300.

www.sos-vesnicky.cz

Láskyplný domov pro každé dítě

GENERÁLNÍ
PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

WHITE & CASE

V ROCE 2016 NAŠI ČINNOST PODPOŘILY TYTO INSTITUCE

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Ivančice, Nejdek, Zábřeh, Šumperk, Benátky nad Jizerou, NF Albert, Karlovarský kraj, Hlavní město Praha, Karlovy Vary, Přešov, Bystřice pod Hostýnem, Prostějov.